

werelddelen

Voel je verbonden

Verbonden in Christus

Discriminatie
in Bangladesh

Samen in
beweging

Na 30 jaar een
eigen toilet

Wereld

- 6**
Christen zijn in Bangladesh
- 14**
Stadswandeling door Rotterdam

Delen

- 4**
Prikbord
- 10**
Waardig werk in Bangladesh
- 12**
Een lange wachtlijn in de nacht
- 22**
Sport for Others

Ver weg

- 18**
Dubbelinterview: Samen in beweging

Dichtbij

- 17**
Kids
- 20**
Carliene organiseerde een tweedehands verkoop
- 23**
Eén van de... collega's van Woord en Daad

Colofon

Werelddelen is een gratis kwartaaluitgave van Woord en Daad voor belangstellenden.

In een gebroken wereld, getekend door armoede en onrecht, streeft Woord en Daad naar zichtbare tekenen van Gods komend Koninkrijk. Het Bijbels perspectief op gerechtigheid en barmhartigheid drijft ons om dagelijks bij te dragen aan een duurzame verandering van mensen hier en daar.

Stichting Woord en Daad
Postbus 560, 4200 AN Gorinchem
Spijksedijk 16, 4207 GN Gorinchem
Tel. 0183-611800
info@woordendaad.nl
www.woordendaad.nl

IBAN NL64 RABO 0385 4870 88
t.n.v. Woord en Daad, Gorinchem

RSIN-nummer: 004275871
KVK-nummer: 41118168

Raad van bestuur
Rina Molenaar, r.molenaar@woordendaad.nl
Jacob Jan Vreugdenhil, jj.vreugdenhil@woordendaad.nl

Raad van toezicht
Voorzitter: Ds. G.J. Baan, Mijnsheerenland
Secretaris: Dhr. G.V. den Hartog, Ochten
Overige leden: www.woordendaad.nl/rvt

Redactie van dit nummer
Erika Levering (eindredacteur), Gerhard Wilts,
Jo-Anne Prosman-Krijgsman, Lisette Oosterwijk
(hoofdredacteur), Rudolf Mulderij

Ontwerp en realisatie
BladenMakers, Ermelo

Drukkerij De Groot
Dit magazine is gedrukt op FSC®-gecertificeerd papier.

Oplage
52.000 exemplaren

Wilt u deze post niet meer ontvangen?
Bel ons via 0183-611800.

Werelddelen is bij de Christelijke Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden gratis aan te vragen in braille, grootletter en gesproken vorm. Belangstelling? Bel 0341-56 54 99 of e-mail info@cbb.nl.

'Want gelijk het lichaam één is, en vele leden heeft, en al de leden van dit ene lichaam, vele zijnde, maar één lichaam zijn, alsook Christus.'

1 Korinthe 12:12

Verbonden in Christus

Paulus gebruikt in 1 Korinthe 12 het beeld van het lichaam om de innige verbondenheid van Christus met Zijn gemeente te tekenen. Zoals een lichaam uit vele leden bestaat, zo heeft ook Christus vele leden. Alleen door een waar geloof worden zondaren in Christus ingelijfd en ontvangen we een plaats in Zijn gemeente.

Waar die levende band aan Christus mag zijn, daar ontstaat ook de band aan elkaar. Dan leert de Heere Zijn kinderen om niet voor zichzelf te leven, maar om de ander te dienen met de gaven die Hij schenkt. Het oog kan de hand niet missen, noch de voet het oor. Zo gebruikt de Heere Zijn kerk tot opbouw van de gemeente en tot dienst aan de naaste.

Dat zien we ook terug in het werk dat in deze editie centraal staat. In de landen waar Woord en Daad werkzaam is, mogen lokale kerken vaak een plaats innemen in het midden van de gemeenschap. Zij kennen de noden van de mensen en mogen, in woord en daad, iets laten zien van christelijke barmhartigheid.

Deze woorden van Paulus leggen ook een persoonlijke vraag aan ons hart: zijn wij al een levend lidmaat van Christus? Alleen in de gemeenschap met Hem wordt de band met de ander gezegend.

"En indien één lid lijdt, zo lijden al de leden mede." Zo roept de Heere ons tot meelevende, meedragen en dienen. Door genade verbonden aan het Hoofd, weerspiegelen we iets van de liefde van Christus, tot heil van de naaste en tot eer van Gods grote Naam.

Ds. J. Joppe, Barneveld

Doe wat je belooft

Op een mooie zomeravond reed ik door de wijde polders van de Krimpenerwaard. In het dorpshuis wachtte een groep mensen op mij. Ik was uitgenodigd om iets over mijn werk te vertellen, en dan vooral een persoonlijk verhaal.

Het werd een mooie avond. Ik vertelde over mijn bezoek aan Colombia, waar ik armoede in de ogen keek. We stonden stil bij hoe een land in oorlog te maken heeft met teleurstellingen en soms het zorgvuldig opgebouwde werk in één klap ziet verdwijnen.

Vooral vertelde ik over de persoonlijke ontmoetingen. Mensen die mij deelgenoot maakten van hun levensverhalen. Verhalen over je uitgesloten voelen, maar ook over jezelf uitsluiten, omdat je het gevoel hebt er niet bij te horen. "Juist voor die mensen willen we er zijn. We willen graag de onbereikbare bereiken. Mensen zien die niet door iedereen worden gezien", vertelde ik. Toen het al donker was, reed ik over de stille polderweg weer naar huis.

Een dag later besloot ik mijn Haagse bezoek per trein te doen. Na een interessante ochtend met gesprekken met ambtenaren en politici, stapte ik begin van de middag weer in. Naast mij kwam een man zitten die, zo leek het, op straat leefde en de afgelopen dagen geen frisse douche had gehad. De zware geur viel op me en automatisch schoof ik een stukje op. Eerlijk gezegd had ik de neiging een andere plek te zoeken.

Toen schoten opeens de woorden door mij heen die ik de avond ervoor zo overtuigend had uitgesproken: "Juist voor mensen die het gevoel hebben er niet bij te horen, willen we er zijn." En ik dacht aan de woorden van onze oprichter Ivo 't Lam: "Doe wat je belooft. Het is werk in Gods Koninkrijk." Dat geldt niet alleen ver weg, maar ook dichtbij!

Geslaagde ontbijtactie

De jongeren van de Hersteld Hervormde Gemeente Waarder en Driebruggen moesten vroeg uit de veren. Al om 4.45 uur stonden ze klaar om broodjes op te halen bij de bakker. Er werden maar liefst elf dozen vol met sinaasappels geperst, waarna alle boxen gevuld werden met heerlijke broodjes en beleg. De jongeren haalden ruim €3.300 op!

Wilt u ook met uw jeugdvereniging in actie komen? Neem contact met ons op via info@woordendaad.nl.

Lekker en verantwoord tussendoortje

Op zoek naar een lekker én verantwoord tussendoortje? Probeer eens de cashewnoten van Woord en Daad. Deze noten worden gekraakt, gepeld en verpakt in een fabriek in Burkina Faso.

De productie gebeurt in samenwerking met duizenden lokale boeren, die goed getraind worden. Dat zorgt niet alleen voor cashewnoten van hoge kwaliteit, maar ook voor een stabiel inkomen voor boeren en hun gezinnen.

De cashewnoten zijn verkrijgbaar in een gezouten en ongezouten variant. Een lekkere, bewuste keuze voor elk moment van de dag. De noten zijn verkrijgbaar in onze kringloopwinkels en via onze verkooppunten.

Herstel na cycloon Ditwah

Weet u nog? De cycloon die in november Sri Lanka raakte? Gelukkig is er nu goed nieuws. Dankzij snelle noodhulp zijn belangrijke waterreservoirs op tijd hersteld. Voor 29 boerengezinnen maakte dit het verschil: hun rijstooft én hun inkomen bleven behouden. Samen met lokale partners en boeren is hard gewerkt om schade te herstellen, lekkages te dicht en irrigatie veilig te stellen. Een mooi voorbeeld van wat samenwerking kan doen!

Lees meer op www.woordendaad.nl/cycloon.

Meer weten?

Wilt u meer weten over het werk van Woord en Daad? Kijk dan op www.woordendaad.nl.

Volg ons op social media:

Kort & bondig

KOERS HOUDEN

Jaarverslag 2025

2025 was als een wilde, onstuimige zee. Aanhoudende oorlogen en conflicten veroorzaakten golfslagen, evenals besluiten van overheden om subsidies stop te zetten. Onze partnerorganisaties werden gedwongen moeilijke keuzes te maken. Zorgvuldig opgebouwde programma's werden teniet gedaan. De meest kwetsbaren raakten verder in economische onzekerheid. Met bewondering zagen we hoe onze partners naar oplossingen zochten.

Onze trouwe en loyale achterban hield ons op koers. We zagen de betrokkenheid en inkomsten vanuit onze achterban groeien. Dat maakte ons stil. Daarnaast koersten we onverminderd verder op ons kompas. Onze inzet op Bijbelse gerechtigheid en barmhartigheid bleef onveranderd. Te midden van de storm hielden we vast aan ons ankerpunt: de Bijbel, het Woord van God. Vanuit dat vaste fundament konden we hoopvol ons werk doen. En zo blikken we dankbaar terug op 2025: een jaar van hoge golven, maar waarin we desondanks koers hielden. Bedankt!

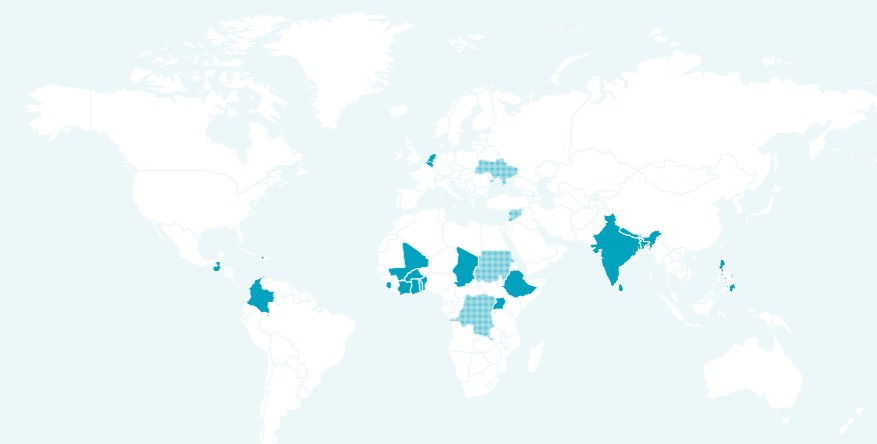

Inkomsten en bestedingen

Inkomsten 2025
€ 37.968.220

Bestedingen aan doelstelling 2025
€ 31.789.878

De landen waar Woord en Daad werkt

Draagvlak in Nederland

Resultaten programma's

Lees het volledige jaarverslag op www.woordendaad.nl/jaarverslag

'We voelen ons anders'

Christen zijn in Bangladesh

Bless
Deepannesh
Talukder
Deep

“De meeste mensen zijn respectvol, maar ik voel me altijd anders”, vertelt Bless Deepannesh Talukder Deep. Als christen in het overwegend islamitische Bangladesh behoort hij tot een kleine minderheid. En dat merkt hij in het dagelijks leven. Dominee David Anirudha Das herkent dit. Toch ziet hij ook een opdracht: “Het was Gods plan dat onze wieg in Bangladesh staat. Zijn plan voor mijn leven is goed.”

“Ik ben dankbaar dat ik in Bangladesh geboren ben”, vervolgt dominee Das. Christen zijn in een land waar christenen een minderheid vormen, heeft meerwaarde. “Ik doe mijn best om mijn buren lief te hebben en een goede Samaritaan te zijn.”

Dominee Das is predikant in een baptistengemeente in Dhaka. Daarnaast is hij voorzitter van koepelorganisatie NCCB. Deze organisatie rust lokale kerken toe en ondersteunt evangelisatiewerk in het land. Ook vertegenwoordigt NCCB de kerken bij de overheid van Bangladesh.

Christenen een minderheid

Christenen zijn in Bangladesh een overduidelijke minderheid. Het grootste deel van de bevolking is moslim (92%). Daarnaast zijn er hindoes (7,5%) en boeddhisten (ruim 1%). Minder dan één procent van de bevolking is christen. “Alle minderheden in het land krijgen te maken met discriminatie, hoewel volgens de grondwet iedereen gelijk is”, vertelt dominee Das. Ook bevestigt hij dat christenen met vervolging te maken kunnen krijgen. Vooral evangelisten lopen een groot risico. Dominee Das werd zelf ook eens tijdens evangelisatiewerk mishandeld en zonder redelijke aanklacht gearresteerd.

Op sociale media is er ook veel over christenvervolging te lezen. Maar, zo waarschuwt dominee Das, deze berichten zijn niet altijd betrouwbaar. “Vaak hebben de mensen die deze berichten op sociale media plaatsen een persoonlijk belang. Ze hopen bijvoorbeeld op donaties.”

Anders

Als christen ben je vooral anders, merkt Bless. Hij studeert geneeskunde en chirurgie aan de universiteit in Dhaka. “Christelijke studenten voelen zich vaak alleen.

NCCB en Woord en Daad

NCCB is een koepelorganisatie van 21 protestantse kerken en diverse christelijke organisaties in Bangladesh. De kerken hebben samen zo'n 250.000 leden.

Binnen ons programma 'Waardig Werk' is NCCB is één van de betrokken partnerorganisaties. Samen ondersteunen we jongeren bij het opbouwen van een waardig inkomen en toekomstperspectief. We richten ons daarbij speciaal op jongeren in kwetsbare situaties, zoals vrouwen en christenen. Door middel van training en begeleiding helpen we hen bij het vinden van werk of het starten van een eigen onderneming.

De meeste klasgenoten geloven iets anders en hebben andere culturele gebruiken.” Vaak weten klasgenoten niets van het christelijk geloof. Ook volgen scholen en organisaties de islamitische feestdagen. Het weekend valt op vrijdag en zaterdag. Christelijke feestdagen worden lang niet overal gerespecteerd. “Vaak geven scholen en universiteiten vrij, maar sommige universiteiten plannen bijvoorbeeld examens op paasvrijdag. Christelijke studenten kunnen dan geen Pasen vieren met hun familie”, illustreert Bless.

Waardig werk

Dat Bless kan studeren is een voorrecht. Veel gezinnen in Bangladesh kunnen amper rondkomen. Vaak lukt het ouders om alleen de basisschool te betalen. “Als

Bless voor de poort van zijn kerk

Dominee Das leest uit de Bijbel

de kinderen doorleren, stijgen de schoolkosten. Dan haken veel jongeren noodgedwongen af”, legt dominee Das uit. Een groot deel van deze kinderen komt terecht in situaties van kinderuitbuiting, prostitutie en verslaving. “Voordat ze volwassen zijn, is hun leven al kapot gemaakt. Het is een tragedie.”

Soms hebben schoolverlaters geluk en vinden ze tijdelijk werk. Toch heeft ook dat een keerzijde. “Als christelijke jongeren een baan vinden bij een christelijke organisatie, raken ze hun interesse om door te studeren kwijt”, vertelt Bless. “Het gevolg is dat ze in de toekomst nooit een goede baan kunnen krijgen.”

Dominee Das ziet dat veel christelijke jongeren moeite hebben om zich in te zetten voor het vinden van werk. Er is veel concurrentie van kandidaten, en christelijke jongeren ‘moeten vechten’ voor een baan. Omdat christenen een minderheid zijn, hebben zij een zwakker netwerk om werk te vinden. Via ons programma ‘Waardig Werk’ in Bangladesh ondersteunen we deze jongeren.

Samaritaan

In samenwerking met ons programma organiseert NCCB evenementen over werkgelegenheid. Via het brede netwerk van kerken bereiken we christelijke jongeren zoals

Bless. “Die bijeenkomsten helpen me om te groeien in mijn geloof en mijn visie, leiderschapskwaliteiten en vaardigheden te verbeteren”, vertelt hij. “De belangrijkste les die ik leerde is: mensen dienen is God dienen.”

‘Sommige universiteiten plannen examens op paaszondag.’

Die les houdt ook dominee Das ons voor. Hij verwijst naar de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan. De Samaritaan had geen hoge positie in de samenleving en was ook een buitenbeentje. Toch stopte hij om het slachtoffer te helpen, legt hij uit. Hij trekt een les uit de anonimiteit van het slachtoffer in de gelijkenis. “Jezus noemt de Leviet, de priester en de Samaritaan, maar het slachtoffer blijft anoniem. Dus ondanks verschillen moeten we iedereen helpen. Ik bid om wijsheid, gelegenheden en middelen om mijn naaste te helpen, niet alleen christenen.”

Meer informatie:

www.woordendaad.nl/werkbangladesh

‘Ik wil levens redden’

Naam | Bless Deepannesh Talukder Deep

Werk | 23 jaar

Woonplaats | Dhaka

“Ik ben geboren in Khulna, in een christelijk gezin. Mijn kinderjaren waren rustig. Ik heb een goede band met mijn familie en met de kerk. Tegenwoordig woon ik in Dhaka. Dit is een levendige stad. De straten zijn altijd gevuld met auto’s, bussen en daar tussendoor slingeren natuurlijk kleurrijke riksja’s. De stad is als de hartslag van het land.

Als kind al wilde ik graag dokter worden. Ik wil mensen helpen en levens redden. Ik studeer daarom nu geneeskunde en chirurgie in Dhaka. Als christelijke student beleef ik mijn studententijd anders dan niet-christelijke studiegenoten. Christenen zijn een minderheid in ons land. Hoewel niet iedere christelijke student dezelfde ervaring heeft, voelen we ons anders dan de rest. Onze studiegenoten weten weinig over het

christelijk geloof. Soms hebben ze vooroordelen. Als we van ons geloof getuigen begrijpen ze ons niet.

Het geloof heeft een centrale plek in mijn leven. Het bepaalt mijn identiteit. Het geloof beïnvloedt mijn dagelijks leven en mijn toekomstplannen. Ik bid en lees in de Bijbel. Dat moedigt me aan om met mensen te werken en dienstbaar te zijn aan de zieken.”

Onrustig Bangladesh

Zestien jaar werd Bangladesh geregeerd door dezelfde partij. In die jaren investeerde de regering in elektriciteit, wegen en andere grote infrastructuurprojecten. Het land werd genoemd als een van de Aziatische tijgers. Dat zijn landen in Azië met een snelle economische groei.

Ondanks die ontwikkeling braken in 2024 protesten uit. Aanleiding waren quota’s voor vacatures bij de overheid, waardoor studenten nog lastiger een overheidsbaan konden krijgen. Volgens dominee Das waren er dieper liggende oorzaken: er was geen echte democratie. Demonstreren was niet toegestaan en persvrijheid en mensenrechten stonden onder druk. De oppositie werd aangestuurd door de regeringspartij.

Hoewel de regering de quota’s aanpaste, hielden de protesten aan. Ds. Das vertelt dat binnenlandse en internationale partijen de studentenprotesten verder aanwakkerden. De demonstraties kostten duizenden jongeren het leven. De regering vluchtte naar India. Een interim-regering was achttien maanden aan de macht. De verkiezingen in februari 2026 werden gewonnen door de Bangladesh National Party. De regering staat voor grote economische uitdagingen. Onder andere door de oorlog tussen Iran en de VS zijn de prijzen snel gestegen.

“Mensen dienen is God dienen”

Bless Deepannesh Talukder Deep

Veel kinderen in Bangladesh groeien op in armoede, omdat hun ouders te weinig geld verdienen. We ondersteunen jongeren naar een waardig inkomen, zodat zij een toekomst voor hun gezin kunnen opbouwen. We richten ons vooral op jongeren in kwetsbare situaties, zoals vrouwen en christenen.

Zo dragen we bij aan stabiele gezinnen in Bangladesh.

WAARDIG WERK IN BANGLADESH

Samen ondersteunen we jongeren naar een waardig inkomen. Daarmee kunnen zij een toekomst opbouwen voor hun familie.

Tot en met 2028 willen we 3.500 jongeren begeleiden naar een goed inkomen.
Steunt u jongeren in Bangladesh?

Dit verschil maakt uw gift:

- € 45 26-daagse training en begeleiding naar een parttimebaan
- € 250 3 maanden training en begeleiding naar een fulltimebaan

Geef vandaag!

Scan de QR-code of ga naar

**WOORDENDAAD.NL/
WERKBANGLADESH**

Van schaamte naar waardigheid

Na 30 jaar een **eigen toilet**

Abita Mohammed is 55 jaar en weduwe. Ze komt uit de Sakasaka-gemeenschap in het noorden van Ghana. Na het overlijden van haar man in 2018 blijft ze achter met haar dochters Asana (26) en Mariam (23) in de stad Tamale. Daar proberen ze te overleven, zonder vaste inkomsten en zonder eigen toilet.

Haar dagelijks leven kent veel financiële zorgen. Het lukt Abita nauwelijks om eten te kopen. Voor school is al helemaal geen geld. Dat maakt het bestaan van haar toch al kwetsbare gezin nog moeilijker.

Omdat ze thuis geen toilet hebben, zijn Abita en haar dochters aangewezen op een openbaar toilet, zo'n vierhonderd meter verderop. Elk bezoek kost een halve Ghanese cedi (4 eurocent) per persoon. Met minstens twee toiletbezoeken per dag loopt dat al snel op tot zo'n drie cedi (25 cent) per dag. Voor Abita is dat bedrag bijna niet op te brengen. Tijdens ziekte, vooral bij diarree, lopen de kosten hoog op.

Toegankelijkheid

Daar komt nog iets bij. Het openbare toilet wordt gedeeld met veel andere huishoudens. Lange wachttijden zijn aan de orde van de dag. Om drukte en schaamte te vermijden, staan Abita en haar doch-

'Tijdens ziekte, vooral bij diarree, lopen de kosten hoog op.'

ters vaak al vóór zonsopgang op. Of ze wachten tot laat in de avond om gebruik te kunnen maken van het toilet. Soms is zelfs dat geen optie. Dan

gebruiken ze plastic zakken. Ze doen daarin hun behoefte en gooien dat weg in de openlucht. Het is onwaardig, onveilig en ongezond. Maar ze zien geen alternatief.

Alles verandert als Abita wordt geselecteerd als één van de 43 kwetsbare huishoudens in de gemeenschap Salamba Sakasaka. Na 30 jaar krijgt ze een stevig en duurzaam toilet bij haar huis.

De impact is enorm. Abita en haar dochters hoeven nu geen geld meer uit te geven aan toiletbezoek. Ook riskante en onveilige oplossingen zijn niet langer nodig. De financiële druk neemt af, waardoor er ruimte komt voor andere noodzakelijke uitgaven.

Het openbare toilet is vervuild

'Een toilet verandert levens'

Een toilet lijkt misschien iets simpels: een pot, een bril, een borstel, wc-papier en een afvallemmer. Maar in Tamale zag ik hoe het voor veel gezinnen zoveel meer betekent. Een eigen toilet staat daar voor veiligheid, gezondheid en waardigheid.

Wanneer een gezin een eigen toilet krijgt, verandert dat hun leven. Vrouwen hoeven niet meer te wachten tot het donker is om hun behoefte veilig buiten te doen. Kinderen kunnen spelen zonder menselijke uitwerpselen in de buurt. Het aantal gevallen van diarree neemt af. Gezinnen ervaren meer rust, comfort en waardigheid.

Ook op scholen zag ik het verschil. Voorheen bleven meisjes tijdens hun menstruatie thuis, simpelweg omdat goede sanitaire voorzieningen ontbraken. Nu zijn er toiletten en is er water beschikbaar. Scholen zijn schoner en veiliger geworden, en meisjes hoeven geen lessen meer te missen.

'Scholen zijn schoner en veiliger geworden.'

In Tamale werken buurten, vakmensen en de gemeentelijke overheid samen om de toegang tot sanitair te verbeteren. Kwetsbare gezinnen krijgen hulp bij de bouw van een toilet in of bij huis. De overheid zorgt voor toezicht en handhaving van voorschriften. Scholen dragen bij aan hygiëneonderwijs. Zo groeit het bewustzijn in de hele gemeenschap.

Een toilet lijkt iets kleins, iets vanzelfsprekends. Maar in Tamale zag ik dat het het verschil maakt tussen schaamte en waardigheid. Tussen gezond leven en ziek worden. Misschien denkt u eraan, de volgende keer dat u een toiletdeur achter u sluit.

Stadswandeling door **Rotterdam**

Dao en Dinesh maken kennis met armoede in Nederland

Een stadswandeling door Rotterdam. Niet als toeristisch uitstapje, maar om onze wereldwijde partners kennis te laten maken met armoede en onrecht in Nederland. We vroegen twee partners wat ze van deze gure dag in januari vonden. "Ik stond er niet zo bij stil dat zelfs in het Westen zulke wanhopige situaties voorkomen", aldus Dao Minata uit Burkina Faso.

De groep werd rondgeleid door David, straatgids bij stichting Ontmoeting. Hij kent de stad op zijn duimpjes. David woonde namelijk jarenlang zelf op straat in Rotterdam en heeft een heftig leven van misbruik en verslaving achter de rug (zie kader). Hij deelt zijn ervaringen graag, om anderen bewust te maken van de realiteit.

Indrukwekkend

Van het Westen heerst vaak een beeld van rijkdom, welvaart en goed functionerende voorzieningen. Het verhaal van David maakte daarom grote indruk op de groep. Dao vertelt: "Davids verhaal was echt een schok voor mij. Ik wist niet dat sociale voorzieningen het in Nederland soms zo laten afweten." Dinesh uit

'Ik wist niet dat sociale voorzieningen het in Nederland soms zo laten afweten.'

Nepal voegt toe: "Er is altijd schaduw onder een lamp. Het verhaal van David laat de schaduwzijde van een hoogontwikkelde samenleving zien. In Nepal zijn zoveel 'Davids' die door moeilijkheden en trauma heen zijn gegaan. David is een bron van inspiratie als het gaat om verandering terwijl dat echt onmogelijk lijkt."

Hoop

De groep ontmoette David bij station Rotterdam Centraal. "Die plek was door zijn jeugd aan hem

verbonden", deelt Dinesh. "David vertelde ons over zijn jonge jaren, over hoe hij was opgevoed en de moeilijkheden en financiële situatie die hem naar het kindertehuis brachten. Hij moest daar veel pesterijen en misbruik doorstaan en kwam al jong in aanraking met misbruik. David vertelde dit voor de ingang van het kindertehuis. Ik kan me haast niet voorstellen hoe het moet zijn om steeds op plekken te komen waar je zoveel pijn hebt moeten doorstaan."

Onder leiding van David wandelde de groep vervolgens langs meer herinneringsplekken. Dinesh: "We hoorden zijn vreselijke ervaringen. Verhalen van wonden en strijd, maar we eindigden bij de Pauluskerk. Een bijzondere plek waar hij en zoveel anderen hoop

ontvingen. Het verhaal van David riep vragen bij me op. Hoeveel kan iemand dragen? Wie is er schuldig aan zoveel leed? Maar ik besepte ook: door het bieden van een helpende hand kunnen mensen als David weer nieuw perspectief in hun leven ontvangen. En het bijzondere is dat anderen door zijn verhaal heen ook bemoedigd mogen worden!"

Verandering

Dao benadrukt dat het uiteindelijk behulpzame mensen zijn die een belangrijke rol spelen in het levensverhaal van David. Dit geldt ook in het werk van Woord en Daad. Toch kunnen we niet zonder het werk van onze Heere. Dao: "De kracht van Gods hand geeft pas echte verandering. Dat het Bijbelvers dat op de muur geschreven stond David raakte, dát bracht het wonder teweeg. Gods Geest was daarin en bracht dat keerpunt

voort." Dinesh: "Het is ongelooflijk hoe David een nieuwe start heeft kunnen maken en door God wordt gebruikt om anderen te inspireren."

Het verhaal van David

Bron: Stichting Ontmoeting

Een jeugd vol onveiligheid

Al vóór zijn geboorte verdween Davids vader uit beeld. Zijn moeder raakte verslaafd aan heroïne en was niet in staat voor haar gezin te zorgen. In deze onveilige situatie werd David op jonge leeftijd misbruikt door een familielid. Samen met zijn zusje leefde hij in ernstige verwaarlozing en nam hij al vroeg volwassen verantwoordelijkheden op zich. Het misbruik hield jarenlang aan.

Instellingen en eerste middelengebruik

David en zijn zusje werden uiteindelijk geplaatst in een kindertehuis in Rotterdam. Ook daar werd hij opnieuw misbruikt. Wat bescherming had moeten bieden, werd een nieuwe bron van trauma. Op negenjarige leeftijd kwam hij via een oom voor het eerst in aanraking met drugs. Het gebruik bood tijdelijke verdoving van zijn pijn en markeerde het begin van een langdurige verslaving.

Dakloosheid en wantrouwen

David worstelde zijn leven lang met PTSS en gebruikte dagelijks drugs om zijn emoties te onderdrukken. Hij had geen vaste woonplek en leefde grotendeels op straat. Hoewel hij meerdere keren in contact kwam

met hulpverlening, stond zijn diepgewortelde wantrouwen echte vooruitgang in de weg.

Een nieuw begin

Via via kwam David in contact met stichting Ontmoeting. Daar werd hij geraakt door een Bijbeltekst aan de muur (Psalm 121). Dit moment betekende een keerpunt. Hij vertelde zijn volledige verhaal en ontving zowel praktische als emotionele

'Het misbruik hield jarenlang aan.'

ondersteuning. Binnen enkele maanden kreeg hij een eigen woning en begon hij zijn trauma's onder ogen te zien en te verwerken.

Het grootste keerpunt in Davids leven was zijn geloofsontwikkeling. Hij kwam tot geloof en is inmiddels actief betrokken bij een kerk. Zijn leven, dat jarenlang werd gekenmerkt door pijn en ontwrichting, kreeg nieuwe richting.

EEN LICHTJE IN BANGLADESH

Stel je voor: in jouw klas gelooft bijna iedereen iets anders dan jij. Zou je het aandurven om dan aan je klasgenoten te vertellen dat je op zondag naar de kerk gaat en dat je in de Heere Jezus gelooft? Ik vind dat soms best wel lastig als ik ergens ben waar niemand hetzelfde gelooft als ik.

Op pagina 9 kun je lezen over Bless. Hij is christen en woont in Bangladesh. In Bangladesh wonen maar heel weinig christenen, de meeste mensen daar zijn moslim. Hierdoor voelt Bless zich soms anders en alleen.

Bless leest in de Bijbel over de barmhartige Samaritaan. De Samaritaan hielp iemand die langs de weg lag. Dat vindt Bless belangrijk: iedereen helpen, wie je ook bent. Hij wil daarom graag dokter worden!

In Bangladesh is het niet makkelijk om te leren of werk te vinden, zeker niet voor christenen.

Jongeren zoeken elkaar daarom op om elkaar te helpen en te bemoedigen. Bless leert daar ook dat we God dienen als we mensen helpen. Op die manier probeert hij elke dag een lichtje zijn voor de mensen om hem heen.

Mooi hè? Hoe kun jij ook zo'n lichtje zijn voor de mensen om jou heen die misschien nog niet in God geloven?

Groetjes,
Lisette Oosterwijk

PUZZEL

WAAR OF NIET WAAR

Lees het verhaaltje over Bless hierboven goed. Is de zin waar of niet waar? Omcirkel de letters bij het juiste antwoord. Zet de letters daarna achter elkaar en ontdek de boodschap!

ZIN: ✓ ✗

- Bless woont in Bangladesh EE PA
- In Bangladesh zijn de meeste mensen christen MO NL
- De barmhartige Samaritaan loopt door zonder te helpen NO IC
- Bless wil graag dokter worden om mensen te helpen HT RA
- Bless voelt zich soms anders en alleen JE FN
- Er is in Bangladesh veel werk voor jongeren NE ZI
- De gelijkenis van de Barmhartige Samaritaan staat in Lukas 10 JN EE

OPLOSSING

Gelukt? Mail je oplossing voor zaterdag 27 juni 2026 naar kids@woordendaad.nl. Vermeld daarbij altijd je naam, adres en leeftijd. Wie weet win je een leuke prijs!

Dubbelinterview

Samen in beweging

‘Het is een groot goed dat mijn kind kan opgroeien in vrijheid’

Steven van Beek en José Luis zetten zich sportief in. Steven tijdens Sport for Others en José Luis tijdens Steps for Hope in Guatemala. Hun drijfveer? Hoop voor kinderen.

Steven van Beek en zijn dochter uit Nederland

José Luis (rechts) uit Guatemala

Steven van Beek is 29 jaar, getrouwd met Sandra, trotse vader van Julia en woonachtig in Veenendaal. In het dagelijks leven is hij technisch verkoopadviseur bij Helvar - Lighting Controls. Verder houdt hij van klussen en sporten, vooral zaalvoetballen en hardlopen.

Welke uitdaging ga jij aan met Sport for Others?

De trailrun van 40 kilometer.

Waarom besloot je mee te doen aan Sport for Others?

Vorig jaar deed ik voor het eerst mee. Ik zag een advertentie en was net een paar maanden aan het hardlopen. Ik had wel zin in een sportieve uitdaging en een doel om voor te trainen. Het sportieve element koppelen aan een goed doel sprak me erg aan. Omdat ik zelf een dochtertje heb komt het onderwerp kinds slavernij toch dichtbij. Het is een groot goed dat mijn kind kan opgroeien in vrijheid; dat is niet vanzelfsprekend.

Hoe bereid je je voor op de trailrun?

Trainen, vooral in de laatste paar maanden veel kilometers maken. Gelukkig wonen wij op de Utrechtse Heuvelrug, dus ik kan zo het bos in en ook nog wat hoogtemeters maken. Meestal train ik alleen, maar voor een lange training vraag ik een vriend mee.

Wat was voor jou vorig jaar het mooiste moment van de dag?

De support van mijn vrouw en dochter bij de verzorgingsposten en natuurlijk het halen van de finish!

En het moeilijkste?

Er was een heel steile klim na de watervallen van Coo, dat was wel afzien en pijn verbijten. Maar, daarna wel extra voldoening als je boven bent.

Hoe was de sfeer tijdens het evenement?

Heel goed, ik merkte veel onderlinge support bij de deelnemers. Als hardloper haalde je onderweg de wandelaars in op hetzelfde parcours en dan is het erg leuk om aangemoedigd te worden. Er heerst een gevoel van saamhorigheid. Gezamenlijk zijn we sportief bezig voor onze verre naaste.

Hoe zou je Sport for Others samenvatten in één zin?

Uitdaging!

Wat zou je willen meegeven aan mensen die twifelen om mee te doen?

Doe vooral mee! Je doet, samen met heel veel andere mensen, een waardevolle ervaring op en er is voor iedereen wel een geschikte sport en een passend niveau. Je werkt toe naar een sportief doel en - nog belangrijker - je draagt indirect bij aan het welzijn van je verre naaste.

Welk verschil hoop je dat jouw deelname maakt?

Hopelijk kan met mijn deel van het sponsorgeld mijn wereldwijde naaste geholpen worden. En ik hoop dat mensen geïnspireerd raken om ook zelf tijd en energie te steken in een evenement als Sport for Others.

José Luis uit Guatemala woont en werkt al 50 jaar in Camp Canaan, een christelijk kinderkamp van partnerorganisatie AMG. Momenteel is hij ook predikant in de kerk. Hij is dankbaar om dit werk samen met de inzet van zijn vrouw, kinderen en kleinkinderen te mogen doen. Afgelopen januari zette hij zich sportief in voor de Steps of Hope race.

Welke uitdaging ging je aan?

Een hardlooptrace van 5 kilometer. Degene die moeite hadden met hardlopen, mochten ook wandelen.

Waarom besloot je mee te doen aan Steps for Hope?

Het raakte me diep toen ik hoorde dat er kinderen zijn die de hoop hebben verloren en iemand nodig hebben die hun laat zien dat er hoop is in God. Dat motiveerde me.

‘Tijdens elke training baden we: Heere, mag elke stap die we zetten impact hebben?’

Hoe heb je je voorbereid op het hardlopen?

In aanloop naar de race gingen mijn vrouw en ik 's avonds naar buiten om te trainen. We hebben het per kilometer opgebouwd. Maar we bereidden ons vooral geestelijk voor vanuit de overtuiging dat we het doen voor de kinderen. Tijdens elke training baden we: ‘Heere, mag elke stap die we zetten impact hebben?’

Wat was voor jou het mooiste moment van de dag?

Er kwam een jongen naar me toe, die tegen me zei: ‘Ik kan deze race niet uitlopen.’ Ik vertelde hem dat ik ook niet wist of ik het zou redden, maar dat we niet waren gekomen om halverwege op te geven. Ik moedigde hem aan. Aan het eind kwam de jongen naar me toe om te vertellen dat hij de race had uitgelopen. Hij was zo blij, we omhelsden elkaar en ik zei tegen hem: ‘We moeten altijd geloven dat we met God onze uitdagingen aan kunnen gaan.’

Hoe was de sfeer tijdens het evenement?

Er was een heel fijne sfeer. Er werd veel gelachen en geknuffeld. Wat het extra mooi maakte is dat er 45 oud-leerlingen van AMG aanwezig waren om ons aan te moedigen!

Wat zou je willen meegeven aan mensen die twifelen om mee te doen?

Het dragen van het sportshirt van het evenement, betekent dat je dezelfde passie hebt als de organisatie. Het betekent dat je dezelfde droom koestert en hetzelfde pad bewandelt!

Welk verschil hoop je dat jouw deelname maakt?

Ik herinner me de woorden van mijn oma: ‘Eén houtblok brandt niet.’ We moeten samenwerken om vuur aan te steken. Samen helpen we mensen geloven dat verandering mogelijk is. Misschien dat onze deelname aan deze activiteiten anderen zal inspireren om ook een bijdrage te leveren.

‘Je doet het niet alleen voor het geld. Je doet het voor de mensen’

Carliene Hollestelle organiseerde een tweedehands verkoop

De kerkzaal in Poortvliet stroomt langzaam vol. Tafels vol tweedehands speelgoed, spelende kinderen, mensen die elkaar ontmoeten bij de kledingrekken. Tussen de menigte mensen staat Carliene Hollestelle (27), zichtbaar genietend. Wat begon als een spontaan plan, groeide uit tot een geslaagde verkoopactie. “Het gaf zoveel verbinding en de sfeer was zó goed. Dat had ik van tevoren niet verwacht”, blikt ze terug.

Het idee voor de verkoopactie ontstond eigenlijk heel spontaan. “Ik wilde extra geld inzamelen voor Woord en Daad”, vertelt Carliene. “En ik vind organiseren gewoon heel leuk. Ik ben ook fan van kringloopwinkels, en ik weet dat tweedehands beurzen hier goed lopen. Dus toen dacht ik: dat ga ik doen.”

Over het doel hoeft Carliene niet lang na te denken. “Woord en Daad voelt goed, omdat het werk vanuit een Bijbels perspectief is. Het sluit aan bij waar wij zelf voor staan: zorgen voor je naaste. Dat is uiteindelijk waar je het voor doet.”

Een ander tempo

Het leven van Carliene ziet er anders uit dan een paar jaar geleden. Na een hersenvliesontsteking besloot ze te stoppen met haar werk als kapster. “Ik was altijd bezig, vooral 's avonds probeerde ik zoveel mogelijk klanten te knippen. Maar dat ging gewoon niet meer. Ik wilde meer rust en energie voor mijn gezin.”

Toch miste ze ook iets. “Als kapster heb je veel contact met mensen. Dat viel ineens weg. Ik zocht iets om weer bezig te zijn, maar wel op een manier die bij mijn leven nu past.” Dat vond ze in een verkooppunt aan huis. Sinds 2025 verkoopt Carliene naast groenten uit haar eigen moestuin

ook kaarten en de bekende cashewnoten en postzegels van Woord en Daad. “Ik hoef er niets aan te verdienen”, zegt ze nuchter. “Maar ik vind het leuk, en je helpt er anderen mee.”

Van zolder tot kerkzaal

Voor de verkoopactie begon Carliene met het verzamelen van tweedehands kleding en speelgoed. “We zijn eind vorig jaar begonnen”, vertelt ze. “Op een gegeven moment lag de hele zolder vol.”

‘We waren tot 's avonds laat bezig met alles uitzoeken.’

De voorbereiding was veel werk. “We waren tot 's avonds laat bezig met alles uitzoeken en ophangen in de kerkzaal. Rekken vielen om, omdat de kleding zo zwaar was. En toen iemand zei: ‘De eerste mensen komen eraan!’ waren we nog aan het prijzen”, lacht Carliene.

Toch kwam alles samen toen de deuren opengingen. “Het was echt overweldigend. Zoveel mensen, zoveel drukte. Je bent continu bezig, dus je krijgt maar de helft mee, maar de sfeer was zó goed.”

Iedereen welkom

Wat Carliene misschien nog wel het meest raakte, was de verbinding die ontstond. “Iedereen was welkom, ongeacht wie je bent of waar je vandaan komt. Er kwamen veel mensen van buiten de kerk. Dat vond ik heel bijzonder.”

Ze zag hoe verschillen vervaagden. “Soms wordt er best een beeld van ‘de kerk’ neergezet. Maar op zo'n dag zie je dat mensen gewoon komen, meedoen, respect hebben. Dan vallen die grenzen weg.”

Ook praktisch was er verbinding: mensen die spullen brachten, vrijwilligers die hielpen, bezoekers die elkaar ontmoetten. “Je doet het echt samen. Dat maakt het zo waardevol.”

Indrukwekkend

Ondanks de drukte zijn er genoeg momenten die Carliene bijblijven. “Mensen zeiden: ‘Wat is het netjes opgezet’ of

‘Wat gezellig hier’. Dat is gewoon leuk om te horen.” Kinderen speelden met het speelgoed dat verkocht werd, terwijl ouders rustig rondkeken. “We hadden een tekentafel neergezet, dat werkte goed. Het werd echt een dag voor iedereen.”

Ook de kwaliteit van de ingebrachte spullen maakte indruk. “Soms zat er zelfs nog een prijskaartje aan de kleding. Dan denk je: wat er allemaal weggaat... dat is echt bizar.” Niet alles verliep zonder uitdaging. “Er was ook een negatieve opmerking, en dat blijft toch hangen. Maar tegelijkertijd denk ik: je doet dit om goed te doen voor anderen. Daar draait het om.”

Mooie opbrengst

Aan het einde van de dag stond de teller op ruim 800 euro, wat de kerk aanvulde tot het mooie bedrag van 1.000 euro. Maar voor Carliene is dat niet het enige wat telt. “Natuurlijk is het prachtig dat we zoveel hebben kunnen ophalen. Maar wat mij vooral bijblijft, is hoe mooi de dag was. Je doet het niet alleen voor het geld. Je doet het voor de mensen. En juist dat maakt het zo bijzonder.”

“Gewoon doen”

Voor wie twijfelt om zelf een actie op te zetten, heeft Carliene een duidelijke boodschap: “Gewoon doen. Echt. Het geeft zoveel energie. En je kunt er echt iets mee betekenen voor een ander.”

En als het anders loopt dan gehoopt? “Dan heb je nog steeds plezier gehad in de voorbereiding. Maar ik denk dat je verrast wordt.” Over een eventueel vervolg denkt Carliene nog even na. Lachend: “Dat werd al gevraagd. Maar eerst even bijkomen...”

Ook verkooppunt worden?

Wilt u zich graag inzetten voor een ander, maar wel vanuit huis en op uw eigen tijd? Overweeg dan eens om verkooppunt te worden. U kunt kiezen uit diverse mooie producten, zoals postzegels, koffie, honing, cashewnoten en thee. Zo draagt u een steentje bij aan het werk van Woord en Daad. Doet u mee? Neem contact op via info@woordendaad.nl.

SPORT TEGEN KINDSLAVERNIJ

D.V. ZATERDAG 19 SEPTEMBER | WINTERBERG

Eén van de... collega's van Woord en Daad

Evert van Grol
Projectexpert Onderwijs

Wie ben je en wat doe je bij Woord en Daad?

Mijn naam is Evert van Grol en ik woon samen met mijn vrouw in Utrecht. Ik houd van teamsport, vooral volleybal, en van piano spelen. Binnen Woord en Daad werk ik als expert. Ik denk bijvoorbeeld mee hoe we de stemmen van de lokale bevolking meer ruimte kunnen geven. Dit is een van onze nieuwe beleidsthema's.

Hoe ben je bij Woord en Daad terechtgekomen?

Ik ben opgegroeid in het buitenland, dus heb altijd al een internationale blik gehad. Na mijn studie en werk als docent aan de Vrije Universiteit in Amsterdam merkte ik dat mijn hart toch meer lag bij ontwikkelingswerk. Toen ik me ging verdiepen in christelijke ontwikkelingsorganisaties, ontdekte ik Woord en Daad. Ik nam contact op en een aantal maanden later ontstond er een vacature. Ik solliciteerde en werd aangenomen.

Kan je een leuke werkervaring met ons delen?

Ik zal nooit vergeten hoe ik met Ephraïm, onze collega uit Benin, op de veerpont stond. We waren voor een presentatie op weg naar de Woord en Daad-winkel in de Krimpenerwaard. Hij keek zijn ogen uit dat je hier gewoon met de auto de pont op rijdt. In zijn land is dat ondenkbaar!

Ruimte geven aan lokale stemmen. Wat bedoel je daarmee?

Ik richt me op het versterken van de stem van lokale gemeenschappen. We willen niet vóór mensen denken, maar mét hen. Zij weten namelijk zelf het beste wat er nodig is. We stellen vragen en zo komen we samen

tot een oplossing die werkt. Onze rol is dus luisteren, meedenken en dat vertalen naar concrete stappen. Als mensen eigenaarschap ervaren en daarnaar handelen, is de impact veel duurzamer.

Wat is de grootste uitdaging in dit werk?

Soms wil de lokale gemeenschap iets anders dan je in eerste instantie dacht. Je moet dus flexibel zijn. In Benin wilden we bijvoorbeeld de schoolkantine verbeteren. We spraken een groep betrokken moeders, maar toen bleek dat zij een heel andere zorg hadden. Veel kinderen bleven thuis omdat de weg naar school onveilig was. Twee kinderen waren al aangereden.

'We willen niet vóór mensen denken, maar mét hen.'

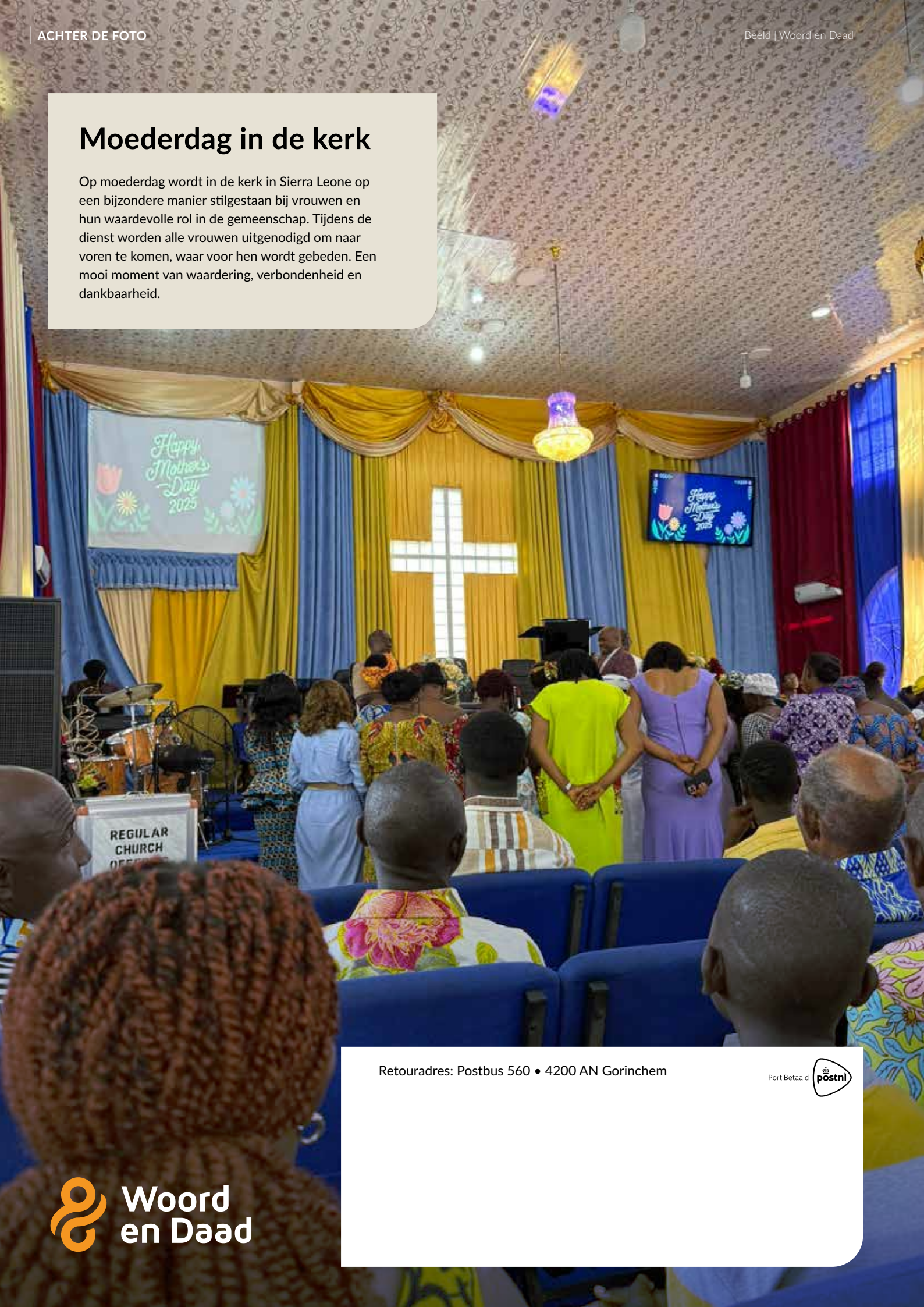
Het oorspronkelijke plan van Woord en Daad werd stilgelegd en we luisterden. Vervolgens werkten we samen aan een veilige oversteekplaats. Ook maakten we afspraken met de lokale overheid. Pas daarna kwam het gesprek over de schoolkantine terug.

Wat doet Woord en Daad om te zorgen dat wij die stemmen ook hier in Nederland horen?

We proberen de gemeenschappen in het Zuiden en de mensen in Nederland met elkaar te verbinden. Bijvoorbeeld via beleidsbeïnvloeding, campagnes en presentaties in kerken en op scholen. Als onze partners in Nederland zijn en hun verhaal vertellen, gaat het echt leven. En andersom is het voor hen bijzonder om te zien hoeveel mensen hier betrokken zijn.

Moederdag in de kerk

Op moederdag wordt in de kerk in Sierra Leone op een bijzondere manier stilgestaan bij vrouwen en hun waardevolle rol in de gemeenschap. Tijdens de dienst worden alle vrouwen uitgenodigd om naar voren te komen, waar voor hen wordt gebeden. Een mooi moment van waardering, verbondenheid en dankbaarheid.

Retouradres: Postbus 560 • 4200 AN Gorinchem

Port Betaald

